Stanislav - Láďa Svoboda

```
    C                    F         C  F         C         G        C
R: Hale, hale, aleluja, to se zpívá, padesátka uplynula, další zbývá.
  C            G            F            C
1. Kdo ho jednou někde potkal, měl dojem, že má ho znát.
   Dmi                   C           G
   Veselý a bodrý farář, každý  ho tu měl  hned rád.
    C                          F            C
   Kdo by věřil, že byl tesař, kdepak nechal tenhle um?
    F           C            G         C
   Bez sekyry, pily, dláta, je ho plný celý dům.
    C           G             F         C
   Rozhodně ho nepřeslechneš, jeho nakažlivý smích,
    Dmi          C            G
   ten kdo žije bez radosti, ten má věru těžký hřích.
      C                       F         C
   Co nápadů má, až to bolí, jede jako mašina,
    F         C             G           C
   jediný co může lepšit, je ta polská čeština.
    C                         F          C
R: Slova jsou jen pramínky až přijde řeka,
    F           C       G       C
   uvidíme co nás s ním ještě čeká,
    F          C         G           C
   to si teda počkáme co nás s ním čeká.
2. Vzpomínám si na to dobře, jako by to bylo dnes,
   když se jednou u nás v městě konal malý farní ples.
   Holky dostávaly košem, bylo z toho zklamání,
   žádná si s ním nezatančí, asi nemá nadání.
   Možná, že měl jiný zvyky, byl to pro něj strašný den,
   nežli z toho dostat tiky, raděj musel s pravdou ven.
   Vysvětlil to jednou větou, vyhrknul nám do tváře
   by nikoho neurazil, on že netančí v páře!
R:

3. Přijeli k nám jednou děti na mši zahrát, zazpívat,
   srdce starým pookřeje, to se budou rozplývat.
   Mladí aspoň uvidějí, že má farnost rezervy,
   dětský sbor tu dávno chyběl, to mu lezlo na nervy.
   Jsou to děti ze Slivice, říkají si Sliviňáček.
   Pan farář je letmo překřtil,,zazpívá sbor Sviňáček“.
   Špunti šturmem nastoupili, mají v očích neplechu,
   sbormistr se málem skácel, sotva lapal po dechu.
R:

4. Často jsme se modlívali za ty, kteří nešťastní,
   do kostela nepřichází, cestu nějak nenašli.
   Od ambónu jednou  vítal, ty co přijeli nahatý,
   jenom znalci ví, že myslel, ty co přijeli na chaty.
   Kdopak asi za to může, kdo to zase způsobil,
   kdo si těsto z díže slíže, sesbírá, co  nadrobil.
   Rozkřiklo se nějak městem v kostele jsou nudisti,
   rázem se nám zvedla účast, přišli noví turisti.
    C                         F          C
R: Slova jsou jen pramínky až přijde řeka,
    F           C       G       C
   uvidíme co nás s ním ještě čeká,
    F          C         G           C
   to si teda počkáme co nás s ním čeká.
```